

frænke sig til de saa Forandringer af Valgloven, som Kredsenes Forøgelse gjorde uundgaaelig." Mindretallet (N. Andersen, Gad og F. Larsen) slutter sig til Regeringsforslaget. Kjøbenhavns første Kreds havde nu over 50,000, femte over 120,000, Frederiksberg omtrent 70,000 og Aarhus henimod 40,000. Man burde derfor ikke vente med at raade Bod paa saadanne Uretfærdigheder, men snarest muligt afhjælpe dem, og saa bagefter forhandle de store Principspørgsmaal, hvad Mindretallet skulde være villigt til. Flertallets Forslag indeholdt store Mangler. En Omdeling maatte søge at bringe saa lidt Forvirring i de ældre Tilstande som vel muligt. Den burde lade saa mange af de ny Valgkredse som gørligt kredsede sig om de gamle Valgsteder og bestaa af Kommuner, som hidtil have udgjort Dele af Kredsen, medens det forøgede Tal af Valgkredse saavidt muligt dannedes af de Stykker, som det var blevet nødvendigt at bortføre fra de gamle Kredse; men i saa Henseende har Flertallet langt fra taget det rette Hensyn. Opøsningen er meget større end nødvendig. Og Amtsgrensene ophævedes i langt større Grad, end det paa nogen Maade behøvedes.

Det var yderst uheldigt at bygge paa løse Forventninger om, hvor stort Folketallet vilde være til en senere Tid, og hvorledes det vilde fordele sig. Et Medlem af Mindretallet (Gad) havde dog ikke villet undslaa sig for at prøve paa at udarbejde et Forslag med samme Antal, men langt færre Forandringer.

Med 2den Behandling den 29de Marts udtalte dette Medlem sin Beklagelse over, at Udvalget straks i det første Møde var kommet til det Resultat, at Flertallet ikke ønskede at forhandle paa noget som helst andet Grundlag, end at vi skulde have 137 efter det formodede Folketal i 1890. Hvis der nu var kommet en virkelig Forhandling istand i Udvalget, vilde der vel fra flere Sider være fremkommet Bemærkninger, der kunde have forbedret hans Forslag og muligt bragt mere Samstemning. Nu havde han anset

det for unyttigt at lægge nogen sidste Haand paa det, men lod det kun følge med som et Bevis paa, at man kunde forøge med samme Antal paa en mere konservativ Maade. Naar man, som Flertallet, lagde det formodede Antal i 1890 til Grund i det hele, men i Detaillerne holdt sig til 1880, maatte der nødvendig komme mange Uretfærdigheder, og det var der ogsaa. Man havde f. Eks. to Kredse paa Frederiksberg paa 13,000, men Frederiksberg havde nu allerede 41,000 og vilde i 90 saa mindst 50,000. Man var gaaet ud fra, at Odensekredsen i 90 vilde have 24,000, men den vilde have mindst 31,000.

F. Larsen udtalte blandt andet, at der vist næppe var en Kreds, som ikke var forandret, og naar ikke omtrent alle Medlemmer havde Ændringer, hang det vist sammen med, at Udsigten til Gennemførelsen var saa fjern. — Man havde f. Eks. ikke blot taget Røge til et andet Amt, men lagt Byen til et Valgsted Søder, hvor der ikke en Gang var Station.

Indenrigsministeren gjorde opmærksom paa Slutningen af Flertallets Betænkning om hemmelig Afstemning i Kommunerne. Den Tante fortjente Frøvelse. Ordføreren Høgsbrøn fandt sig imidlertid foranlediget til her at minde om, at naar dette var nævnt, havde det kun været som et Spørgsmaal, der fortjente Overvejelse; men det var jo slet ikke sagt, at Tinget vilde billige det; for hans eget Vedkommende forbeholdt han sig fuld Frihed i den Henseende. Var der Tvivl med Hensyn til Formodningen om Folkeværksten paa de forskellige Steder, var man villig til at rette det; men i øvrigt var Tilværksten i Kjøbenhavn og Byerne i Tilbagegang; der var ikke Tilværkst, men snarere Stilstand. I 1874 havde man enstemmig ønsket, at naar der skulde gaas til en Forøgelse, det saa skete gennemgaaende over det hele med Opgivelse af Amtsgrensene og delvis Opgivelse af de gamle Valgsteder. Siden havde Mindretallet kun subsidiært kunnet slutte sig